

ЕВАНГЕЛИЕ О ИОАННА.

Въз начаълѣ вѣкъ слово, и сибово вѣкъ къ вѣхъ, и вѣхъ вѣкъ слово. Сеи вѣкъ искони къ вѣхъ: всѣ тѣмъ быша, и веъзъ негѡничтоже бысть, єже бысть. Въ томъ жиботъ вѣкъ, и животъ вѣкъ свѣтъ человѣкъмъ: и свѣтъ во тмѣ свѣтитъ, и тмѣ єгѡ не ѿблѣтъ. Бысть человѣкъ посланъ ѿ вѣа, именемъ иоаннъ: сей прѣиде во свидѣтелство, да свидѣтелствуетъ ѿ свѣтѣ, да вси вѣрѣтъ ильмутъ ємъ. Не вѣкъ той свѣтъ, но да свидѣтелствуетъ ѿ свѣтѣ: вѣкъ свѣтъ йстинный, иже просвѣщаетъ всѧкаго человѣка грядющаго въ міръ: въ мірѣ вѣкъ, и міръ тѣмъ бысть, и міръ єгѡ не поозна.